bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Cazul Paneth...

Iată, aşa dar, şi ultima eczemă care vine să pălească prestigiul nostru sportiv. Cea mai neruşinată obrăznicie, care aruncă asupra unei «reprezentative» cerga de aprobiu şi descalificare, pe care nici un obraz de toval nu ar putea-o suporta.

Nu sunt încă dovezi indiscutabile. Nu s'au putut contura încă, vinovăţii şi sancţiuni cari trebuesc fixate neapărat, pentru cauterizarea celui mai purulent buboiu ivit în epiderma sportului românesc.

Este aproape sigur însă că echipa noastră (?!...) de ping-pong nu şi-a respectat emblema la Baden. Este aproape dovedit că s'au găsit în această echipă, câteva conştiinţe cu soliditate de iaurt şi probitate de borfaşi, cari şi-au vândut valoarea.

Au răzbit în toată presa acuzaţiuni, cari n'au putut porni chiar din senin. Iar rezultatele dela Baden — până la ancheta care nu poate fi aşteptată prea multă vreme — confirmă aproape în întregime aceste acuzaţiuni.

Este aproape dovedit, astfel, că la Baden un component al reprezentativei noastre naţionale de ping-pong şi-a comercializat matchurile.

Nu ne interesează cine este jucătorul acesta. Nu vom sublinia coincidenţa că numele acestui inculpat este sufocat de consoane cari îi confecţionează un aspect de «naţional» foarte discutabil.

Nu avem nimic, cu Paneth. Nu-l cunoaştem, nu l-am văzut niciodată şi nu-i vom întinde niciodată mâna, pentru o prezentare pe care necesitatea unei anchete penale, ne-o interzice fără rezerve.

Ne este imposibil, însă, să nu cuprindem în câteva adjective revolta pe care ne-a furnizat-o cazul acesta unic de necinste sportivă şi greaţa pe care ne-a prilejuit-o maniera în care înţelege să se disculpe principalul acuzat.

Repetăm: nu ştim cine este Paneth. Nu-l cunoaştem. Nu l-am văzut niciodată. Nu ştim încă — până la ancheta care trebue să-şi înceapă urgent operaţiunile de descangrenare — dacă este vinovat sau nu.

Aşteptăm, pentru calificativele definitive, raportul oficial al acestei anchete.

Dar nu putem să tolerăm, până atunci, sistemul lamentabil al acestui jucător, pândit de vârcolacii condamnării — de a-şi pleda probitatea., acuzându-şi conducătorii. Fără nici o excepţie, fără jenă şi — mai ales — fără informaţiuni precise în privinţa limbii pe care — ca reprezentant al sportului românesc — s'ar fi impus să o cunoască ceva mai bine.

Am citit eri, într'un ziar de amiază, misiva din care Paneth intenţiona să facă un tir vijelios de apărare proprie şi de atac, împotriva viitorilor cenzori ai probităţii sale sportive la Baden.

Conţinutul nu interesează. Vom renunţa să ne distrăm, subliniind seriozitatea argumentelor.

Dar nu putem să nu culegem, aici, câteva mostre de limbă românească pe care un recent stegar al sportului românesc, a avut îndrăzneala să le subscrie complect şi citeţ.

«Citind acuzarea Dv. contra mine — ţiu să vă înştiinţez după felul cum delegaţii noştri se comportă cu noi. Numai în baruri şi localuri le găsim şi dacă le cer un sifon, nespune că n'are bani. Nici acasă nu putem pleca, din cauză că delegaţii au luat împrumuturi pe care nu pot da înapoi....

Apărare «contra» mine?.. Numai în baruri «le găsim»? Imprumuturi pe care nu pot(?!) da înapoi?...

Sunt distractive, desigur, scâlcelile acestea comice de limbă românească alterată. Produc, fireşte, zâmbete de bună şi copioasă dispoziţie.

Dar un echipier al unei reprezentative naţionale nu-şi poate îngădui — nepălmuit — să subscrie astfel de leşinuri linguistice. Chiar dacă ar fi intenţionat să dea vestmânt de glumă unui «caz» — cazul Paneth — care reclamă urgente şi foarte serioase clarificări..

George Fulga

HOO RUP!

Bietul patinator a căzut şi amicele lui se căznesc să-l ridice: Plăcută postură când «salvatoarele» sunt atât de graţioase...

Shoturi în zăpadă

Ne-am acrit cu turnee de ping-pong, cu jucători grevişti şi cu eşecuri pregătite minuţios. Ne,am acrit!...

Spre norocul nostru, tocmai când să disperăm, din mila Domnului am avut eri parte de câteva clipe de recreare sufletească.

Eri am avut din nou norocul să ne desfătăm cu o partidă de football.

E drept că s'a jucat pe zăpadă, dar pasiunea care-o avem pentru acest joc, ne-a făcut să fim arhimulţumiţi.

Şi'n definitiv, dece nu ne-am acomoda şi cu footballul pe zăpadă.

Iată, eri, de pildă, ţi-era mai mare dragul să priveşti cum jucătorii sburdau prin nămeţi ca să prindă mingea şi s'o vâre între beţele acelea fatidice.

Mare noroc că spiritele nu au fost agitate şi nu a fost nevoie de bastoane, că am fi avut impresia că suntem la hockey.

Spectacolul însă, aşa cum a fost, a prezentat un aspect de un rar pitoresc.

Dar dacă pentru spectatori a fost o adevărată plăcere, nu tot astfel stau lucrurile în ce-i priveşte pe organizatori, căci la sfârşitul matchului, cum jocul a avut loc pe zăpadă, jucătorii au cerut bani ghiaţă, ceeace a făcut pe cassierii ambelor cluburi să îngheţe de frică.

Revenind la partida în sine, trebue să recunoaştem că matchurile pe zăpadă prezintă un avantaj faţă de cele pe teren normal, căci căzăturile sunt extrem de atenuate.

In matchul de eri, nu s'au irosit prea multe energii. Antrenorul a dat ordine precise să nu se joace cu prea multă căldură, aceasta constituind un pericol pentru teren de a deveni impracticabil.

La marginea terenului căruţele cărau zăpadă. Lopeţile spintecau aerul în ritmul care-l permitea suflul căruţaşilor.

Spectatorii au putut urmări matchul nestânjeniţi de rigorile frigului, iar jucătorii venusişti s'au simţit ca la gura sobei, căci chiar când ninge, e un trai să joci în training.

Adversarii venusiştilor nu au putut face mare lucru, căci apărarea adversă, era pretutindeni, peste tot Albu-l zăpezii.

Nu acelaş lucru se poate spune despre echipa gazdă, care a jucat minunat pe zăpadă. Venusiştii au dovedit că se împacă de minune cu tro-Ene.

La sfârşitul matchului venusiştii au băut câte o ţuică fiartă, iar adversarii nimic, fiindcă au făcut-o fiartă.

Arbitrul jocului a plecat sănătos, ceeace lasă să se întrevadă că între arbitri şi spectatori s'a rupt ghiaţa.

A. Nol

BULETINUL ZAPEZII

Oficiul Naţional de Turism şi Institutul Meteorologic Central comunică următorul buletin meteorologic sportiv după datele culese de Oficiul Naţional de Turism şi Institutul Meteorologic Central în ziua de 11 Februarie 1937 ora 8 dimineaţa şi centralizate până la ora 12.

BORSEC: Grosimea stratului de zăpadă 45 cm.; cer complect acoperit; temperatura —2 grade; zăpadă prăfuită favorabilă pentru ski dar nefavorabilă pentru ascensiuni; vizibilitatea 4000 m.

BUŞTENI: Grosimea stratului de zăpadă 21 cm.; viscoleşte, temperatura —2 grade; zăpadă prăfuită, favorabilă pentru ski şi ascensiuni, vizibilitatea 4000 m.

LACUL ROŞU: Grosimea stratului de zăpadă 40 cm.; cer complect acoperit; temperatura —8 grade: zăpadă favorabilă pentru ski şi ascensiuni; vizibilitatea 2000 m.

MUNTELE MIC (Caransebeş): Grosimea stratului de zăpadă 95 cm.: cer complect acoperit; temperatura —6 grade; zăpadă prăfuită, favorabilă pentru ski dar nefavorabilă pentru ascensiuni: vizibilitatea 20.000 m.

POIANA BRAŞOV: Grosimea stratului de zăpadă 45 cm.; ninge liniştit; temperatura —4 grade; zăpadă prăfuită favorabilă pentru ski şi ascensiuni; vizibilitatea 500 m.

POSTAVAR (Braşov): Grosimea stratului de zăpadă 99 cm.; ninge liniştit; temperatura —5 grade; zăpadă prăfuită, favorabilă pentru ski şi ascensiuni: vizibilitatea 200 m.

PREDEAL: Grosimea stratului de zăpadă 42 cm.; ninge liniştit: temperatura —4 grade; zăpadă prăfuită, favorabilă pentru ski şi ascensiuni; vizibilitatea 2000 m.

Dela lume adunate

UNCHIUL ŞI NEPOTUL...

Tânărul mijlocaş centru Nelson, dela «Clubul Sportiv Edinburg», nu a dormit, nu a mâncat toată săptămâna trecută, din cauza grijilor, pe care i le-a provocat matchul pe care clubul său trebuia să-l joace Duminică împotriva lui «Asociation Sport Axel».

Nemai putând rezista s'a dus să se consulte cu preşedintele său, căruia i-a cerut să-i permită să-şi schimbe locul în echipă: să joace aripa dreata.

Preşedintele foarte surprins, l-a întrebat asupra motivelor care-l fac să-i ceară această schimbare:

— Vreau să joc împotriva unchiului meu Charles! — răspunse tânărul footballist. Când eram mic, mă făcea să văd stele verzi. Am aşteptat acest moment pentru a mi lua revanşa şi a-l face să fugă cu limba scoasă după mine.

— Dacă antrenorul este de acord, din partea mea n'am nici-o obiecţie! — i-a răspuns preşedintele.

Antrenorul, din nefericire, nici n'a vrut să audă de o astfel de schimbare.

— Vei juca la locul tău obişnuit! a hotărât antrenorul. «Vei muri de necaz. Dar vei avea o înmormântare clasa întâi!..

MIRAJUL PROFESIONISMULUI

Un nou campion mondial şi european a trecut la profesionism.

Foarte puţini pot rezista tentaţiilor, mai ales când acestea sunt valorificate în dolari.

După Sonja Hennje, Karl Schafer, cel mai popular sportiv al Austriei, a devenit profesionist şi va debuta în curând la New York.

SIC TRANSIT...

Anul trecut, la Praga au fost prezenţi cam 4000 de persoane, când echipa de ping-pong a Austriei a jucat împotriva României.

Anul acesta numai doi (!) spectatori au fost curioşi să vadă acelaşi match. Trebuie însă adăugat că anul trecut matchul a fost o finală; anul acesta un match mediocru, între două echipe cari nu mai aveau şanse.

Ancheta noastră

D. GENERAL DONA
despre rostul şi realizările instrucţiei premilitare

Este un fapt verificat că în ultimul timp, statul acordă o atenţie deosebită manifestărilor sportive. Desigur că printre instituţiile principale create în acest scop este centrul de pregătire premilitară. Am crezut deaceea util să ne adresăm prncipalilor conducători ai acestui admirabil instrumont de educare şi disciplinare a tineretului, pentru a putea prevedea, câtuşi de puţin, ce se pregăteşte sportului românesc în viitor.

Dar să dăm cuvântul d-lui general Dona:

— *Cum priviţi sportul românesc?*

— Sportul românesc este un sport tânăr. El a fost însă grefat pe admirabilele însuşiri ale poporului nostru în această privinţă. Cred inutil a demonstra aceasta, fiindcă faptul e dovedit cu prisosinţă de aitâtea şi atâtea succese ale sportivilor români în străinătate. Adică, avem o organizaţie sportivă foarte tânără, deci neexperimentată şi deci cu foarte multe lipsuri încă şi totuşi am reuşit să repurtăm succese în străinătate. Nu trebue să facem un efort prea mare ca să ne dăm acum seama ce ar fi sportul românesc cu o organizaţie perfectă. Acesta este adevăratul şi singurul scop al «instrucţiei pregătirei premilitare».

Până acum, sportul românesc a fost lăsat aproape numai în seama iniţiativei particulare. De multe ori el a fost exagerat, prejudiciind mai mult sau mai puţin educaţia intelectuală a tineretului nostru. Alte ori şi mai ales în unele privinţi, el a fost neglijat, prejudiciindu-se astfel desvoltarea fizică a aceluiaş tineret. Am văzut astfel cum sportul, dintr'un divertisment distractiv, a devenit pentru unii — mai puţin — o profesie iar pentru alţii — marea majoritate — un divertisment specular. Desigur că nu aceasta este opera pe care sportul trebue s'o îndeplinească. Sportul trebue să fie o distracţie utilă, care să complecteze, după trebuinţă, munca intelectuală acolo unde ea este prea intensă şi munca materială acolo, unde ea tinde să deformeze corpul omenesc.

Iată dece socot că instrucţia pregătirei premilitare este un regulator de cea mai mare însemnătate pentru viaţa tineretului nostru. Ea este, în acelaş timp un admirabil mijloc de reconfortare sufletească.

— *Ce credeţi că ar mai putea fi util desvoltării sportului românesc, în afară de opera îndeplinită de instrucţia premilitară?*

— Statul, care până acuma s'a interesat foarte puţin de sport — am putea zice chiar platonic — a început acum să se intereseze efectiv. După câte ştim, forurile conducătoare ale instituţiilor sportive oficiale au luat contact cu organele conducătoare ale instituţiilor de stat pentru a stabili un program de lucru comun şi o colaborare cât mai strânsă.

Organizarea sportului nu are nevoe numai de bunăvoinţă şi entuziasm, ci şi de mijloace materiale suficiente. Apoi trebue să fie înţelegător Statul faţă de sportul naţional.

Organele pregătirii premilitare din întreaga ţară au lucrat intens în această privinţă. Cred suficient să precizez în acest sens că s'au construit, în scurtul timp de când instrucţia premilitară fiinţează circa 1000 stadioane la sate.

Munca obştească va veni să complecteze în scurt timp ce mai este necesar în afară de ce s'a făcut până acum.

— *Care sunt mijloacele practice pe care le preconizaţi pentru înlăturarea antagonismului artificial ce s'a creat între sport şi cultură?*

— Cu toate că d-voastră chiar precizaţi că e vorba de un antagonism artificial, eu ţin să observ că nici astfel nu-l găsim pretutindeni şi în curând sper să nu-l mai găsim nicăeri.

Intre sport şi cultură nu există nici un antagonism, atâta vreme cât ele sunt bine dirijate. Desigur că antagonism există şi între două automobile ce merg pe stradă. Dacă sunt prost dirijate ele se ciocnesc şi produc o catastrofă.

O nenorocire mult mai mare pot produce sportul şi cultura dacă — rău dirijate — s'ar ciocni între ele. Din fericire instrucţia pregătirii premilitare, ca şi toate organizaţiile sportive înglobate în «Straja ţării» şi conduse de marele străjer al ţării care este Majestatea Sa Regele Carol II-lea vor conduce sportul românesc pe căile cele mai bune, astfel încât nu pot privi viitorul sportului românesc decât plin de speranţă şi încredere.

SERGIU MAUR

Infiinţarea filialei A. R. P. A. la Odorhei

Cu concursul binevoitor al d-lui prefect Constantinescu şi al comandantului garnizoanei d. colonel Popescu, şi capii autorităţilor civile şi militare, şefii instituţiilor de cultură din localitate şi cu sprijinul preţios al judecătorului Istrăteanu, un emerit pilot format de A.R.P.A., a avut loc eri inaugurarea filialei A.R.P.A. din Odorhei.

Din partea centralei au luat parte d-nii: g-ral Păltineanu, Bob Vârnav, un număr de ofiţeri instructori ai A.R.P.A., d-ra Smaranda Brăescu şi Ionel Fernic.

După slujba religioasă, în cadrul unei înălţătoare solemnităţi d. general Păltineanu prea măreşte iniţiativa Majestăţii Sale Regelui şi repetă Inaltul apel la unire cerând să se facă zid în jurul Suveranului întru atingerea marilor ţeluri ale neamului.

D. Bob Vârnav, ţine apoi o cuvântare în care face un larg istoric al activităţii asociaţiei A.R.P.A.. D-sa mulţumeşte autorităţilor care au dat concursul.

Urmează o inimoasă cuvântare ţinută de prefectul judeţului.

D-ra Smaranda Brăescu a desvoltat o conferinţă cu titlul: „Cum am trecut Mediterana".

Festivitatea s'a încheiat cu un film de propagandă aviatică.

„8 Iunie" este titlul romanului sportiv a cărui publicare o vom începe în curând în coloanele noastre

CULISELE

«Cazul Sepi» a constituit multă vreme nervul actualităţii sportive.

După suspendarea sa, fostul venusist a prilejuit întrebări cari s'au repetat cu o insistenţă explicabilă:

— Va reveni la Venus?...

— Va trece la Ripensia?...

Un timp, «cafeneaua» bârfelilor sportive a refuzat să creadă într'un divorţ definitiv între Sepi şi Venus.

— Nu se poate. Trebue să se împace!...

Apoi, divorţul a fost oficializat, fără posibilitate de revenire.

Un unirist a descoperit dovada acestui divorţ şi a lansat-o cu o viteză de adevărat bolid, capturat de urechile celorlalţi oboreni curioşi:

— A plecat sigur dela eVnus.

— De unde ştii?...

— L-am văzut... mâncând la «Royal», menu fix: 35 lei porţia.

Argumentul era indiscutabil.

Rămăsese de rezolvat, dar a doua parte a problemei Sepi:

— A semnat pentru Ripensia, sau nu?...

Un timp, nimeni nu a putut să furnizeze un răspuns cert. Apoi, acelaş unirist bine informat, a găsit şi soluţia acestei necunoscute:

— Nu mai mănâncă menu de 35 lei. L-am văzut mâncând «à la carte», la Modern.

— Ei şi?... s'au mirat, nedumeriţi, aceiaşi oboreni.

— Asta însemnează că a şi luat primul acont dela Ripensia!... le-a explicat triumfător—şi logic Sherlock Holmesul footballului explicat prin... preţul dejunurilor.

*

Secretarul administrativ al Dio...

Ni s'ar fi părut mai logic, un accident de... football!...

Vi s'ar fi părut mai logic, un accident de... football!...

*

Auer are la Budapesta o mică şi nu tocmai productivă prăvălioară.

Locul său în echipa lui F. C. Rapid este deci sucursala acestei prăvălioare, pentru nevoia complectării veniturilor.

O întrebare indiscretă:

Veniturile unde se capitalizează la centrală, sau la sucursală?

*

Preşedintele Districtului Brăila, d. Tărtăcuţă, se află de două zile în Capitală

In lipsa d-lui Tărtăcuţă, s'ar putea spune că Districtul Brăila a rămas fără «cap».

Evident, exagerând dimensiunile.

*

Carnavalul sportiv a prilejuit şi anul acesta, glume, comentarii, farse şi chefuri.

Ca în toţi anii.

S'au constatat totuşi, câteva inovaţii, pe cari «iniţiaţii» le-au comentat cu multă şi (uneori) caustică ironie.

De pildă: a făcut impresie faptul că d. Liviu Iuga, al cărui smoking (închiriat pe Calea Văcăreşti) constituind clou-ul eleganţei vestimentare din anii trecuţi, a apărut anul acesta într'un «domino» (închiriat tot pe Calea Văcăreşti), dar incomparabil mai puţin «chic».

— Ce-o fi cu Iuga, că a venit mascat?.. s'a mirat un oficial.

— De când cu locul pe care îl are Chinezul în clasament, a explicat zâmbind, un arbitru se jenează să mai apară... nemascat.

*

...Totuşi, d. Nae Lucescu a apărut în acelaş smocking (proprietate) din anii trecuţi şi cu acelaş zâmbet cuceritor şi larg. Clasamentul nu i-a schimbat ţinuta (şi dispoziţia).

Mai mult. Starostele oborenilor este sigur că «Unirea Tricolor» îşi va conserva locul în Divizia naţională A.

— Rămânem sigur!... a afirmat d. Lucescu.

— Dar cine trece în Divizia B? l-a interpelat un cunoscut.

— C. A. O!.

— C. A. O?...

— Exact. Şi ştii din cauza cui?.. Din cauza lui Covaci.

— Serios?...

— Foarte serios. Covaci şi-a creiat specialitatea să retrogradeze echipele în cari joacă. Cum a jucat la «Valenciennes» i-a trecut din Divizia A. în Divizia B. Dacă pe «ăia» a reuşit să-i expedieze atât de iute, n'o să-i treacă pe orădeni, pe cari îi cunoaşte mai bine?... Ii trece sigur!..

Castor

Scrisoare din Austria

VIENA. — Dela corespondentul nostru special). Sezonul oficial austriac a început cu matchurile pentru Cupa Vienei. Din cauza timpului nefavorabil nu s'au putut juca toate matchurile.

Câteva terenuri au fost impracticabile, astfel că matchurile Austria—Libertas, Viena—Hacoah şi Postsport—Wiener Feuerwehr, au trebuit să fie amânate. După matchurile disputate s'au calificat pentru turul viitor, care se va disputa la 11 Aprilie: Admira, Rapid, F. A. C., Sturm Graz şi Sportclub. Terenurile desfundate şi grele au cerut jucătorilor mari eforturi. Din cauza aceasta s'au înregistrat jocuri mediocre şi multe surprize. De pildă F. A. C. a reuşit să elimine din cupă pe Wacker, scoţând din luptă un favorit. La fel de surprinzătoare a fost ţinuta echipei Helfort, care a cedat Admirei numai în ultimele minute ale matchului. La Admira, Bican n'a jucat deşi conducerea clubului îl pusese în formaţie. Prin această absentare, Bican a manifestat din nou dorinţa ruperii contractului şi e sigur că federaţia va lua măsuri împotriva lui.

Şi acum, câteva amănunte asupra matchurilor.

ADMIRA — HELFORT 4-2 (3-1)

Pentru Admira terenul a fost foarte greu, deoarece echipa n'a putut să-şi pună în valoare însuşirile technice. La aceasta trebue adăugat că Admira n'a arătat cea mai bună condiţie şi ni se pare că abia acum începe să se resimtă echipa de lungile călătorii în Orient. In momentul când rezultatul era 3—2 pentru admira, Platzer a apărat un penalty. Aceasta s'a întâmplat în minutul 83. In schimb, în minutul 88 Schall a transformat un penalty, marcând ultimul goal şi acel decisiv... La Admira, afară de Platzer, au fost buni Schall şi Marischka, în apărare, Opel în linia intermediară şi Hahneman în ofensivă. Helfort a jucat cu multă însufleţire.

Pentru Admira au marcat: Herdin (2), Stoiber şi Schall. Pentru Helfort Demichele (2). Au asistat la match 4500 de spectatori.

FLORISDORFER A. C-WACKER 3—2 (1—1)

F. A. C. a prezentat echipa cea mai bună. La Wacker, toată înaintarea s'a odihnit. Pekarek, mijlocaşul centru, a imitat înaintarea. Un singur jucător al învinşilor a corespuns: mijlocaşul Pranz. Pentru F. A. C. au marcat: Kern, Dostalx şi Weywoda. Pentru Wacker au marcat: Walzhofer şi Froelich. Au asistat la match 4000 de spectatori.

RAPID— F. C. WIEN 3—1 (1—0)

Lupta dintre cei doi rivali a fost din cele mai agitate. In ultimul minut nu s'a putut şti soarta matchului. Binder a marcat toate trei goalurile pentru învingători. Pentru F. C. Wien a marcat Zlotohlavek. In minutul 72, situaţia era 1-1 şi F. C. Wien a ratat un penalty. 3500 de spectatori.

SPORTCLUB — FAVORITNER 3—0 (1—0)

Matchul s'a jucat pe un teren aproape impracticabil. Jucătorii au avut de luptat cu terenul lunecos şi în multe locuri acoperit cu noroi. Sportclub a meritat victoria, mai ales că ne-a pezentat cei mai buni înaintaşi. Au marcat Gaiter şi Chloupek (2). La match au asistat 2000 de spectatori.

STURM GRAZ — STURM ST. POLTEN 6—1 (3—0)

Jumătate din teren a fost un lac, cealaltă jumătate un patinoar. Deşi n'a fost posibil un match regulat, echipa învingătoare s'a arătat de departe cea mai bună. Mingea s'a oprit de câteva ori în noroi şi goana jucătorilor prin apă a avut un aspect destul de pitoresc. Publicul s'a amuzat mult la acest match.

*

In ultimul timp a survenit un interesant acord ca o echipă austriacă de hockey pe ghiaţă să plece în Africa de Sud. O echipă combinată a cluburilor Wiener Eislaufverein şi W. A. C. ar urma să debuteze la Iohanesburg la 19 Mai.

Reîntoarcerea la Viena este prevăzută pentru 2 August. Se vor disputa 20 matchuri.

La Iohanesburg sunt zece echipe de hockey pe ghiaţă.

HANS KOTZAUREK